

A Nagykun-karcagi Jótekonynőegylet története

az első 12 évről.

Összeállította :
Jakucs István
ezidei jegyző.

1909.
jan. 10.

A millenium esztendeje országszer-
te sok üdvös intézménynek adott éle-
tet. Karcagon a nőegylet megalakítása
füződik ez évhez, melyre az első
lépések ez évben történtek. 1896 dec.
27-én volt a legelső értekezlet, melyen
tag gyűjlőivek kibocsátását elhatá-
rozták.

A nőegylet megalakulásáról és
első 5 esztendejéről Fazekas Gyula, a
nőegyletnek hosszú ideig jegyzője,
majd pénztárosa irt rövid történetet,
de teljesség kedvéért szükségesnek ta-
lálom röviden ezen évek történetét is
összefoglalni.

A nőegylet a vöröskereszt egylet
helybeli fiókjából indult ki. Mikor ugya-
nis az beteljesítette célját, t. i. a bu-
dapesti vörös kereszt kórházban egy
ágyalapítványt tett, a tagjai a megkez-
dett jótékonyság további gyakorlására
indították a mozgalmat, melynek a
nőegylet születését köszönhette.

Főleg Őrsi Andrásné-é az érdem,

hogy az általa megindított taggyűjtés hamarosan annyira haladt, hogy már 1897 jan. 10-én az alakuló gyűlést is megtartották.

Az első rendes közgyűlés pedig miután a belügyminiszter csekély módosítással megerősítette az alapszabályokat 1879. dec. 29-én volt. Ezen már az első évi működésről be is számolt az ideiglenes tisztkar. Az ifju egylet 364 taggal dicsekedhetett s az alaptökének 660 K.-ra való növelése mellett 370 K. segélyt is osztott ki.

Függelékül szándékozom az egylet eddigi tisztviselőit felsorolni, de hadd legyen szabad itt külön kiemelni azokat, a kiknek az egylet megalkotása körül eltörölhetetlen érdemei vannak. Elsősorban az egyletnek első elnökét, Madarász Imréné urnőt kell említenem, a kinek 7 évi vezetése alatt erősödött meg az egylet. Mellette Örsi Andrasné és Hizly Károlyné alelnökök, Horváth Ferenc pénztáros, dr. Nagy Pál titkár, és Székely József jegyző alkották az első tisztkart, kikhez még Fazekas Gyula, mint második jegyző jött egy év múlva. Az ő buzgó és lel-

kes működésük kiemelte a nőegyletet az alapszabály szerint kitűzött szűk feladatkörből s Karcag város történetében is fontos szerepet juttatott neki. A társadalmi téren elért eredményeire büszke lehet az egylet.

Tekintsük át tehát eddigi történetét. Haladjunk időrendben, de az egyes kezdeményezett eszméket külön kövesse elöhaladásukban.

Az egylet első esztendeit jellemzi az alaptőke fokozatos növelése; az egyletnek erősödni kellett s tényleg a negyedik évben már az alaptőke felül van a 2000 K.-n. A mellett azonban tekintélyes segélyt osztottak ki, 740, 530, 470, 560 K-t évenként.

Az 1897-évi folyamán nevezetes volt az ápr. 11-iki választmányi gyűlés, melyen Horváth Ferencz pénztáros a felső leányiskola tervét vetette fel. Ez eszme éveken át foglalkoztatta az egylet választmányi gyűléseit. Mivel társadalmi úton a megvalósítás nem volt lehetséges, az 1898. szept. 14-iki gyűlés elhatározza, hogy a városhoz fordul s nov. 9-én már dr. Nagy Pál titkár jelenti, hogy a képviselő testület elvben elfogadta az eszmét.

Két évig pihen a terv a nehéz pénzügyi viszonyok miatt, de elaludni nem hagyja a nőegylet. 1901 febr. 10-én már a titkár jelentése szerint csak a tanerők megnyerése van hátra. 1901 ápr. 21-én Nikolics Gáborné indítványára újra lépéseket tesz az egylet, hogy azon évben, ha már másként nem lehet, mint magán leány nevelő intézet megnyiljék; a Mária Dorottya nőnevelő intézettől kérnek tanerőt s annak magán vállalkozását erkölcsileg és anyagilag támogatni igéri az egylet.

Végre a város magáévá teszi a polgári leányiskola ügyét és a felállítását határozatilag kimondja. 1901 okt. 1-én meg is nyílt 2 osztályival. A nőegylet ezután is gondol vele, biztatja a szülőket leánygyermekük nevelésére; a kézimunka tanításra is felhívja a figyelmet.

1897-ben gyűjtő perselyeket készített az egylet, bevételeinek szaporítására s ez is körülbelül 40 K-t jövedelmezett.

1898 máj. 11-én egy cselédek jutalmazására szolgáló alapot is létesít a választmány a rendkívüli bevételek-

ből. Ez alap 1904-ig fent állott, a mikorra 150 K 10 f.-re nőtt fel. Ezzel a sok panaszra okot adó cselédügy javítását célozta volna a választmány. Jutalom kiosztásáról azonban a jegyzőkönyvekben nincs szó, az alap beolvadt az egylet többi vagyonába.

Az egylet, a hol csak tehetett, minden jótékony eszmét és célt támogatásában részesített. 1898 őszén jegyzőkönyvében örökitvén meg a jó királynék gyászos halála fölötti hazafias fájdalomnak és részvétének jelét, — az Erzsébet alapra gyűjtést indít és 216 K 62 frel számol be az „Erzsébet királyné alap“ ügyvezető bizottságának. 1899 jun. 14-én a gimnáziumi segítő egyesületbe belép alapító tagnak. A Dobó szoborra saját pénztárából nem adhatván, felhívja adakozásra a választmány tagjait.

1903 pünkösdjén rendezett gyermekelőadás jövedelméből 110 Koronát a tanítói könyvtárra, 40 K.-t a kunhegyesi ifjusági egyesület könyvtárára ad, hála fejében egyrészt a tanítóknak, kik szívesek voltak a gyermekeket betanítani, másrészt a darab szerzőjének, Török Imre lelkésznek.

Támogatását igéri 1906 febr. 28-án a nagyváradai gyermekvédő egyesületnek mely itt fiókot akart alapítani.

De legszebb volt a nőegylet szereplése saját céljain kívül álló nemes eszmék támogatásában akkor, mikor a Kossuth szobor eszméjét felvetette. 1901 novemberi gyűlésen Madarász Imréné elnök adott kifejezést a gondolatnak s dec. 4-én már elvben el is fogadta a választmány s egy nagyszabású bál rendezését határozta el, a mely 1902. jan. 11-én meg is tartatott s 1080 K. bevételt és 735 K. tiszta jövedelmet hozott a szobor alapja javára. Az egylet önzetlen hazafias szellemét az mutatja legjobban, hogy ezzel kimerítvén a közönséget, a saját pénztára javára ez évben nagyobb szabású táncmulatságot nem tudott rendezni, mert míg máskor 400—600 K. rendkívüli bevételhez jutott ily módon. ez évben 135 K.-val elegendett meg. egy decemberben rendezett ünnepély jövedelmének felével, melynek másik felét szintén a szoborra adta. Még később is majdnem minden mulatság jövedelméből juttat a szoborra, 1903 pünkösdjén rendezett gyermekelőadásból

is 54 K 70 f.-t. 1905 márc.-ában a Nagykunság munkatársaival együtt rendezett bál féljövédelmét is odaadják, a mi 260 koronát tett ki. A szobor ügyét a város szintén magáévá teszi s így 1906-ban már készül is a szobor, az összeg egybegyűlt, a szobor másolatát a nőegylet kisorsolja egy színelőadással kapcsolatos mulatságon, mely mulatság előbbi áldozatkészségének jutalmaképpen 460 K. jövedelemhez juttatja.

Most már ott áll a főtéren, a Kossuth téren. Horvay művészy alkotása. Büszkén tekinthetnek fel rá a nőegylet tagjai, mert nem kis része van egyletüknek, az egylet akkori vezetőinek, hogy Kossuth Lajos szobra létesült Karcagon. De büszke lehet rá a város is, hogy oly művészre bizta, a kinek neve azóta az egész művelt világ előtt ismertté lett, a genfi Kálvin szoborra kitűzött pályázat elnyerésével.

Társadalmi téren vél szolgálatot tenni az egylet azzal is, hogy a városi ünnepségek fényét egy-egy mulatság rendezésével emelni akarja. Ezen tekintetben azonban a véletlen folytán kevés siker koronázta törekvését. A Kossuth szobor leleplezése napján is el-

verte a zápor a nyári táncmulatságot (1907) és ugyanigy járt 1901 aug. 27-én a tanárgyűlés alkalmából rendezendő multság is.

Végezetre megemlítem, hogy a szobor leleplezési ünnepélyen szép koszorút helyezett el a nőegylet az izr. nőegylettel együtt a szoborra.

Itt említem fel még azt a nemes hazafias mozgalmat, mely Madarász Imre alapító tag indítványára indult ki a nőegyletből az 1900. évi közgyűlésen. A hazai ipar pártolására irányult e mozgalom, összeköttetésbe kívánván lépni az országos iparpártoló egyesülettel. Talán volt is hatása esetleg rövid időre, mert nálunk sajnos, a hazafias felbuzdulások által lángragyújtott tulipán mozgalmak gyorsan szoktak elégni, mint a szalmatűz. Csak az vigasztaljon bennünket, hogy hatásuk mégsem vész el, folytonos, bár lassu fejlődést mégis mutat fel hazai iparunk.

Az 1901 dec. 4-iki gyűlés, melyen a Kossuth szoborra gyűjtést megindították még más fontos határozatot is hozott; a karácsonyi ünnep eszméje vetődik fel, a 6 éven aluli szegény gyermekek felruházása és karácsonyi megajándékozása.

Eleinte az egylet ad 50 K.-t e célra, de az utóbbi években közadakozásból gyűl be az összeg, úgy hogy 1905-ben és 1906-ban már alig kellett a nőegyletnek saját pénztárából adni, az 1907 évben a gyűjtött összeg már felülmulta a kiadást s a most elmúlt évben már 79 K. fent is maradt, a mint a következő kis összeállítás mutatja:

	kiadás	gyűjtésből	különbözet
1901	50 —	—	— 50 —
1902	107 —	49 —	— 58 —
1903	81·74	24 —	— 57·74
1904	89·40	63 —	— 26·40
1905	93·28	78 —	— 15·28
1906	106·62	99 —	— 7·62
1907	98·40	116 —	× 17·60
1908	193·60	114·09	× 79·51

(A — az egylet hozzájárulását, a × pedig a fentmaradt s a köv. évre áttalt összeget jelenti.)

Kedves dolog nézni a karácsonyára bámuló boldog kis szemeket s a kis ruhákat, kötöcskékek próbálgató gyermekereget, hát még a játékoknak gyümölcsféléknek való örömet.

Hasonló ünnepséget rendezett a 1903-ban és 1904-ben a választmány

a városi szegényházban Előbb a husvéti ünnepen, az utóbbi évben áldozó csülörtökön megvendégelték a szegényeket, hogy nekik is legyen ünnepük. 12 férfit és 12 nőt pedig fel is ruháztak. Kísérje az ő áldásuk a nőegyletet további utain.

A nőegylet tulajdonképeni feladatáról, működési teréről eddig meg sem emlékeztem. Szegény, munkára képtelen, beteges, több gyermekes anyákat, elesett öregeket, szóval akik arra nagyon rá vannak szorulva 6—8—10 K. havi segélyben részesít. Ilyen állandó segélyben részesülő szegénye van az egyletnek mindig vagy 10.—15. Hogy mennyit oszt ki segélyre az a későbbi táblázatból látható, itt csak azt említem meg, hogy 12 év alatt több mint 7700 koronát osztott már ki.

Az egylet jegyzőkönyveiben tovább lapozva meg kell emlékezni az egylet veszteségeiről is. Az első 1902 febr. 26-án érte az egyletet Horváth Ferenc pénztáros távozásával, szerencsére helyére hozzá méltó buzgó tisztviselőt kapott Fazekas Gyula személyében. Legnehezebb volt az 1904-ik esztendő, ekkor, márc. 16-án lemond az egylet-

nek első elnöke, Madarász Imréné, és az egylet mindent megpróbál, hogy tovább maradásra bírja, de sikertelenül. Megválasztják Lacsny Gyulánét, de az elnökséget nem fogadja el, s így ez az esztendő elnök nélkül mulik el. Lemond Székely József is, a ki szintén az egylet megalapításától volt jegyző. Ez az év legszegényebb mulatságokban is. Az évi jövedelem 1500 K-ról 1100 K-ra csökken. Végre is a közgyűlésen új buzgó és tevékeny elnököt sikerül az egyletnek megnyerni özv. Szentesi Tóth Jánosné személyében, akinek vezetése mellett újra visszanyerte lassankint az egylet a már elért erősségét, sőt fokozódott jövedelme, növekedett a segélyezésre fordítandó összeg is, úgy hogy most 800 K.-t meghaladó segélyt oszt évenként.

Nagy veszteség még 1905 márc. 11-én a viszonyokkal ismerős, tevékeny titkárjának Dr. Nagy Pálnak távozása, kit Szeőke Kálmán, ki szintén már régebről jegyzője az egyletnek, helyettesít.

A múlt 1908 évi közgyűlésen újra 3 munkás és az egylet érdekeit szívükön viselő tisztviselő vált meg állásá-

tól: Fazekas Gyula pénztáros, Szeőke Kálmán titkár és Joó András jegyző, a kiknek nevéhez s a jelenlegi elnökünk és az alelnökünk Őrsi Andrásné — ki az egyesület alapítói közül egyedül van a tisztikarban, — nevéhez fűződik az egyesület újabb virágzásának és lassu, de fokozatos erősödésének érdeme.

Az egyesület fokozatos fejlődését legjobban mutatja a következő oldalon levő táblázat, melynek adatai ugyan jobban beszélnek minden szónál, de egy-két dolgot kiemelek belőle. Az egyesület 12 év alatt 7768·19 K. segélyt osztott ki, nem számítva ide a fentebb említett karácsonyi ünnepség költségeit. Érdekes az is, hogy a mulatságok 4800 koronát jövedelmeztek. Itt említem fel, hogy jelenleg van az egyesületnek (a később említendő taggyűjtés eddig ismeretes eredményével együtt) 47 alapító, 227 rendes és 45 pártoló tagja; összesen 319.

Év	Bevétel	Kiadás	Maradvány	Segélyezésre	Mulatságok jövedelme	Alapítók
1897	1453·26	1149·48	303·78	370·—	357·59	660·—
1898	1774·42	1721·60	52·82	738·72	704·48	1540·—
1899	1052·80	823·40	229·40	534·—	364·84	1760·—
1900	1766·16	1286·52	479·64	474·—	557·56	2250·—
1901	1359·08	1072·—	287·08	562·—	379·46	2650·—
1902	1554·66	1091·89	462·77	649·47	135·—	2800·—
1903	1506·54	1241·50	265·04	612·—	301·07	3140·—
1904	1129·16	974·92	154·24	632·—	130·42	3390·—
1905	1230·40	846·26	384·12	694·—	349·38	3561·80
1906	1443·91	1008·78	435·13	798·—	529·23	3800·—
1907	1519·45	1048·33	471·12	832·—	399·62	3820·—
1908	1587·60	1054·28	473·32	872·—	601·19	3880·—

Eddig főleg a nőegylet tevékenységeit, eseményeit tárgyaltam. Szabad legyen most pár szóval még a nőegylet iránt a társadalomban talált érdeklődésről, támogatásról szólnom.

Már fent említettem, hogy a karácsonyi ünnepségünkre oly áldozatkészséget mutat a társadalom, hogy a nőegyletnek nemcsak, hogy áldozni nem kell sajátjából, de sőt a köv. karácsonyra is tehet felre a feleslegből. — Szép és tanulságos eset volt az 1908 évi közgyűlésen is, egy Györi Rebeka nevű szegény asszony, ki napszámából s keserves keresményéből rakosgatott felre, a nőegylet szegényeinek 50 koronát hagyott. — De főleg ki kell emelnem a gazdaleányoknak azon nemes elhatározását, hogy mulatságaiknak jövedelmét egyesül tünknek ajánlották fel már három ízben; így az 1907 év folyamán 55, 1908-ban pedig 190 koronához jutott egyletünk.

Mindezenörvendetes tényekkel szemben azonban sajnosan kell a társadalom részéről azt tapasztalnunk, hogy zászlónk körül nem csoportosulnak kellő számmal, sőt sokan cserben hagyják. Az 1902 évben vagy 50, 1906-ban

ujra 30 tagot kellett törölni, a kik közül bár nagy rész eltávozás, elhalálozás miatt szűnt meg tag lenni, de bizony igen sokan vannak a kilépettek. Ezekkel szemben kap ugyan az egylet új tagokat, de az ily nagy számokat ellensúlyozni nem képes egy-két véletlenül nyert tag. Így a tagok száma, mely az egylet első éveiben 380 is volt, leszállott 280-ra.

Ezért 1908. máj. 31-én Örsi Andrásné indítványára a választmány elhatározta, hogy újra tag gyűjtő ivenket bocsát ki. A gyűjtés már folyik, egy pár gyűjtő iven vagy 25—30 tag már jelentkezett, de a gyűjtés végeredménye még ez idő szerint ismerertlen. *) Vajha minél több eredménye lenne, minél többen csatlakoznának zászlónk alá, hisz az egylet, mely annyi szenvedőnek enyhítette nyomorát, amely 12 év alatt 7700 K.-nál többet osztott ki a szegények között s amely e mellett társadalmi téren is oly eredményekkel dicsekedhetik, mint a polgári leányiskola és a Kossuth Szobor — az az egylet megérdemelné, hogy mindenki, a ki hetenként 2 kr-t ad hozzá, tagjai sorába kerüljön.

*) Azóta már 200 tagok járulnak a 100 körül van

Adja Isten, hogy az ily egyesület so-
káraig fentmaradhasson.

Az egyesület tisztviselői a 12 év alatt:

Elnökök:

Madarász Imréné 1897 jan. 10.—1904 apr. 10.
Lacsny Gyuláné 1904 apr. 10.—1904 máj. 4.
özü. Szentesi Tóth Jánosné 1905 márc. 5.-től.

Alrelnökök:

Örsi Andrásné 1897 jan. 10.-től
Hizly Károlyné 1897 jan. 10.—1901 febr. 10.
Cs. Uj Mihályné 1901 febr. 10.—1905 márc. 11.
Simón Aladárné 1906 jan. 28—1906 dec. 5.
Fazekas Gyuláné 1908 márc. 18—1908 máj. 31.

Titkárok:

Dr. Nagy Pál 1897 jan. 10.—1906 jan. 28.
Szeőke Kálmán 1806 jan. 28—1908 márc. 18.
Dr. Szilágyi Elek 1908 márc. 18.-től

Penzárosok:

Horváth Ferenc 1897 jan. 10—1902. febr. 26.
Fazekas Gyula 1902 febr. 26—1908 márc. 18.
Dr. Varga Lajos 1908 márc. 18.-től.

Jegyzők:

Székely József 1897 jan. 10—1905 febr. 4.
Surgóth Gyula 1897 márc. 14—1897 dec. 29.
Fazekas Gyula 1897 dec. 29—1899 jun. 14.
Fekete Sándor 1899 jun. 14—1901 †
Szeőke Kálmán 1901 dec. 14—1906 jan. 28.

Mocsári László 1905 márc. 11—1907 szept. 18.
Jóó András 1906 jan. 28—1908 márc. 18.
Jakucs István 1907 szept. 18.—
Kiss Ernő 1908 márc. 18.—

A választmány tagjai:

Madarász Imréné, örökös tiszteletbeli vál. t.
özü. Lacsny Gyuláné " " " "
Balogh Imréné, 1897 jan. 10 —
Bujk Béláné, " " —
Kovács Lajosné, " " —
Laczka Mariska, " " —
Molnár Jánosné, " " —
Nagy Sándorné, " " —
Schmied Mihályné " " —
Hajnal Elekne 1897 jan. 10—1908 márc. 18.
Tökés Imréné " " — " "
Barath Istvánné " " —1906 jan. 28.
Horváth Ferencné " —1903 jun. †
Csabay Uj Mihályné " —1901 febr. 10.
Dr. Nyitray Pálné " — " "
Sallai Jánosné " " — " "
Egyházy Ágostonné " —1899 szept. 30.
Vidinszky Lászlóné " — " "
Dr. Debreczeni Lajosné, —1897 dec. 20
S. Nagy Istvánné " — " "
R. Szilágyi Lászlóné " — " "
ifj. Csőreg Károlyné " — " "
ifj. Vadai Istvánné " — " "
Hajdu Istvánné " " —1897 máj. 12.
Kiss Lőcincné " " — " "

Kerekes Istvánné 1897 febr. 26. —
 Dr. Nagy Pálné „ „ —
 Bak Sándorné „ „ —1901 febr. 10
 özv. Szilágyi Istvánné „ „ — „ „
 Mányi Józsefné „ „ — „ „
 Nikolics Gáborné „ „ —1905 márc. 11.
 Rimaszombati Istv.-né „ —1897 dec. 29.
 Toronykőy Frigyesné 1897 máj 12—
 L. Sánta Imréné „ „ —
 özv. Csőreg Károlyné 1897 dec. 29 —1903 jan.
 ifj. Varga Péterné „ — 1901 febr. 10.
 Ökrös Lászlóné „ „ — „ „
 Papp Ferencné „ „ — „ „
 Magyar Ferencné „ „ — 1899 szept 30.
 Szőke Józsefné 1899 szept. 30.—
 Dobray Lászlóné „ „ —1906 jan. 28
 Puskás Sándorné „ „ —1903 jan.
 Hajdu Istvánné 1901 febr. 10 — „ „
 Kovács Istvánné „ „ — „ „
 Simon Jánosné „ „ — „ „
 ifj. Csőreg Károlyné „ „ — „ „
 Hajdu Józsefné „ „ — „ „
 özv. Kis Lőrincné „ „ —1901 márc. 3.
 S. Nagy Istvánné „ „ —
 Pap Jánosné „ „ —
 Sánta Istvánné „ „ —
 özv. Szilágyi Istv.-né 1901 márc.3.—1903 jan.
 Vidákovics Jánosné 1903 jan. —
 Csokai Istvánné „ „ —

P. Szabó Gergelyné 1903 jan. —
 Olajos Mihályné „ „ —
 Simon Aladárné „ „ — 1905 jan. 28.
 Varga Péterné „ „ — „ „
 özv. Sz. Tóth Jánosné „ —1905 márc. 11.
 Bathó Endréné „ „ — „ „
 Fazekas Gyuláné 1903 okt. 28—
 Dr. Sz. Tóth Kálmánné 1905 márc. 11.—
 Kása Józsefné „ „ —
 Fábíán Zsigmondné „ „ —
 Hajdu Bébiné 1906 jan. 28 —
 Simon Sándorné „ „ —
 Taposy Mártonné „ „ —
 Szeőke Kálmánné „ „ —
 Győri Gáspárné „ „ —
 Jakucs Istvánné 1909 márc. 18.—
 Korény Guszlávné „ „ —

Az egyesület alapító tagjai:

özv. Antalfi L.-né, Csőreg Sándoné, Iványi Mihályné, ifj. Kerekes Istvánné, özv. Lacsny Gyuláné, Madarasz Imréné, Molnár Jánosné, Őrsi Andrásné, Papp Elek, özv. Puskás Sándorné, R. Szilágyi Lászlóné, Cs. Szabó János, † Toronykőy Frigyesné, Laczka Mariska, ifj. Varga Péterné, Hajdu Istvánné, Dobray Lászlóné, Csokai Imréné, Bogdi Papp Sándorné, ifj. Csőreg Károlyné, G. Szabó Lászlóné, Rimaszombati Istvánné, özv. Magyar Fe-

renené, özv. Feriancz Dánné†, Ökrös Lászlóné,
 Tassy Becz Gézané†, Nagykunarcagi takarékpenztár,
 Mezőgazdasági takarékpénztár,
 Madarász Imre, Lacsny Gyula†, Török Istvánné
 (Vidinszky L.-né), Vidákovics Jánosné, Győri
 Gáspárné, Dusa Mihályné, P. Szabó Ger-
 gelyné, Kenéz Lászlóné, Fazekas Gyuláné,
 Olajos Istvánné, Csányi Róza, örsi Tóth
 Sámuelné, Dr. Szilágyi Elekné, Borsi Mihályné,
 Toronyköy Pálné, Szeőke Kálmánná, Jakucs
 Istvánné, Szalai Józsefné, Korény Gusztávné.

